

Nekje, 2022, olje, platno, 70 x 80 cm

Brez naslova, 2022, jajčna tempera, olje, platno, 200 x 300 cm

Brez naslova, 2018, olje, platno, 80 x 90 cm

Nekje, 2023, olje, platno, 190 x 145 cm

GALERIJA

14. 6. 2023 - 1. 9. 2023

GLOBINE VIDNEGA
APOLONIJA SIMON

generali-galerija.si

GLOBINE VIDNEGA

Apoloniya Simon je pri ustvarjanju zvesta slikarstvu in risbi, v preteklosti pa se je ukvarjala tudi s klasičnimi grafičnimi tehnikami. Umetnica izrazno moč poglabljeno raziskuje skozi slikarske zapise. Pravi, da ji slikarstvo omogoča subtilno prodiranje v prostore neskončnosti in sublimnega ter ji dovoljuje oživiti želeno likovno zamisel.

Najnovejši opus slik sledi naslovu Globine vidnega, s katerim umetnica želi ustvariti prostore novih barvnih harmonij. Gre za materializacijo likovnega občutenja, za idejo, ki se mora preliti v materijo. V teh delih še vedno prepoznamo človeški lik. Gre za komaj zaznavne človeške figure, ki tonejo v neskončni prostor. Podobe v pokrajini, odmaknjene v svet tišine, v gledalcu prebujajo različna čustva. Prebujajo ga lahko v neizmerno radost neskončnega ali pa v neutolažljivo žalost končnega. Telesa človeških figur so mestoma že tako poenostavljena, da z oddaljevanjem od njih ponekod ostanejo zgolj temne silhete, ki se brez jasnih kontur zarisujejo v prostor. Ko so v ospredju slike, delujejo kot nekakšne miniaturre, v ozadju pa so skoraj neprepoznavne, kot bi izginjale pred našimi očmi. Gledalec z njimi potuje po plasteh slikovnega polja vse do notranjosti slike. Vprašanje je, koliko smo ljudje še sposobni videti tisto, kar je za vsebino ali pod površino slike.

Za njeno slikarstvo je značilno slikanje v več plasteh, slikarskih nanosih, ki se ponekod lazurno vtkejo v slikovni prostor, druge to dosega s pastoznimi nanosi. Je predstavnica klasičnega slikarstva in tako je tudi slikarska podlaga kolikor toliko klasična. Podslikavi v jajčni temperi sledijo nanosi z oljnimi barvami. Pravi, da slika nastaja postopoma, vsak nanos sugerira naslednjega, tako se ta oblikuje do končne manifestacije ideje, ki pa ni nujno, da je dokončna. Mnogokrat starejše slike sugerirajo posege, se spreminjajo in dopolnjujejo. Torej se v kratkih slikarskih dogodkih, potezah, vse dogaja hitro, vendar za dokončanje, od začetne vizije do končne podobe, včasih preteče mnogo let.

Nanosi nastajajo različno, od zamahov z velikimi potezami čopiča do slikanja s prsti in dotiki rok. Slika neposredno na platno, brez vnaprej pripravljenih skic.

Njene sanjske pokrajine mejijo na abstrakcijo ter nihajo med domišljijo in občutkom že videnega. Svet, ki ga prikazuje, najbolje opisujejo naslovi slikarskih opusov Dotki, Nebo in zemlja, Brezkrajni svetovi, Mistične meditacije, Onkraj znanega ...

Umetnica sledi težnji, kako izraziti mejno točko videnega. Pokrajina je lahko puščobna, z okrnjenimi drevesi ali pa je naslikan le prazen prostor. Kot bi napovedovala prihodnost našega planeta in ekološko nesrečo, ki bo posledica človekovega odnosa do narave.

Barvna motivika sega od nevtralnih, zemeljskih odtenkov do modrine neba v različnih odtenkih. Podobe se spreminjajo, kot se spreminjajo letni časi. Vsaka slika je svet zase. Barve dajejo ton pokrajini, ki je lahko pomladno zelena, jesensko rjava ali zimsko hladno bela. Barvni nanosi na slikah so raznovrstni; lahko so zgoščeni, pastozni, mnogokrat pa lahki, lazurni, ki izginejo v praznino.

Svoje nadaljnje delovanje še vedno vidi v slikarstvu. Nadajuje po isti poti, ker ji nudi vse, kar potrebuje, in ker še vedno verjame v moč slike.

Pravi: »Čudovito se je vračati, plastiti že ustvarjeno ... Slike, ki sem jih ustvarila, mi nudijo varno »zavetje«, morda res ni hitrega preboja v spremembe, je pa konstanta, ki nudi možnost dodajanja in nadgrajevanja. Navidezno se vrtiš na istem mestu, ko pa se vsi koraki vplastijo v sliko, vidiš, da te ta vseeno pelje naprej. Ta potovanja so neusahljiv vir slikarskih doživetij. Za zdaj se jih še nisem naveličala.«

Življenjepis

Apoloniya Simon se je rodila 4. februarja 1967 v Brežicah. Po končani gradbeni šoli v Celju se je leta 1985 vpisala na Akademijo za likovno umetnost v Ljubljani. Prve razstave je imela že v srednji šoli in pozitivni odzivi so ji potrjevali, da je odločitev za študij slikarstva prava. Študirala je slikarstvo ter leta 1990 diplomirala pri profesorjih Andreju Jemcu in Jožetu Muhoviču. Leta 1995 je končala specializirani študij slikarstva pri prof. Andreju Jemcu. Med letoma 1994 in 1997 je bila asistentka za risanje in slikanje pri profesorju Andreju Jemcu na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Od leta 1999 poučuje risanje in slikanje na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo.

Imela je številne samostojne, skupinske in mednarodne razstave doma in po svetu. Za ustvarjanje je prejela različna priznanja in vrsto nagrad, med drugim študentsko Prešernovo nagrado leta 1998, leta 1999 nagrado bienala Pogled 1 v Kostonjevi na Krki, istega leta Častno nagrado 20. Ex-tempora v Velenju, leta 2000 nagrado slikarskega natečaja Moja dežela, nagrado Windsor@Newton, London, nagrado Prometej Art@Hoby, Ljubljana, in malo nagrado prvega bienala slik malega formata v Ljutomeru.

Je učiteljica stare kitajske borilne veščine taijiquan. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Petra Bizilj Silva, *kustosinja razstave*

Barvite noči, 2022, olje, platno, 120 x 180 cm

Barvite noči, 2022, olje, platno, 140 x 200 cm

Rumena pokrajina, 2023, olje, platno, 220 x 140 cm